

La gent del Lokal Social Krida, (C/ Sicília, 97) és a punt d'obrir una segona seu de la cooperativa de consum El Cabàs, davant l'interès de veïns el Llatí i el Fondo per consumir fruita, verdura i altres productes aliments fets de manera ecològica.

La Plataforma Aturem la Guerra y varios sindicatos piden a la Conselleria d'Educació que suspenda la compra de material informàtic de la empresa israelí ITP Software LTD, por ser un país que no respeta los derechos humanos.

Les Matinals de Turisme Social organitzades per Democràcia Participativa (ARA!) arrenquen el proper diumenge, 28 de novembre, a les 11 h davant l'Ajuntament, amb la primera visita guiada per la ciutat, dedicada al Pla Popular de 1979.

Es prepara el Fòrum Social per l'Educació, una iniciativa que ja compta amb el suport de 140 entitats i que, entre desembre i gener, vol obrir un debat social a Catalunya sobre l'educació amb conferències, seminaris i tallers. *Informació: www.forumeducació.org*

Familiares, amigos y entidades cercanas a los dos jóvenes del Hospitalet encarcelados desde el 7 de octubre, a quien la policía acusa de haver arrojado un còctel molotov contra una comisaria, exigen su libertad inmediata y la presunción de inocencia.

infogramma

N. 37, NOVEMBRE DE 2004

LA REVISTA QUE PROVOCA URTICÀRIA (A ALGUNS)

La "Joia de la Corona" fa pudor

A finals dels 70, la lluita dels veïns va guanyar les Vinyes com un espai públic per a equipaments. Allà es van situar els mòduls del col·legi Trueta. 25 anys després, l'Ajuntament torna els terrenys, dits "La Joia de la Corona" pel seu alt valor, a mans privades a canvi d'uns dotze milions d'euros, aproximadament la mateixa quantitat que es calcula que en trauran de beneficis les tres constructores afortunades que els han comprat. Icv-Euia, així com diverses entitats, hi estan en contra; així ho van manifestar en els seus parlaments al Ple del 3 de novembre, mentre portaven al cap una corona al·lusiva. Podríem dir que, per simbolitzar el que està passant, només els faltava dur una pinça al nas.

Ho dèiem a l'*Infograma*, de principis de juliol: "En 'estivitats', el nostre ajuntament és un expert: va ser a l'estiu passat que va aprovar la pujada de sous de polítics i càrrecs de confiança; va ser tornant d'unes vacances que ens vam trobar la casa del doctor Vilaseca tirada a terra i, en el cas que ens ocupa, va ser un agost, el del 2001, que van començar les feines del desbrossament del Cementiri Vell que havien de culminar amb el seu enderroc" ("El nom no fa la cosa", *Infograma* 36). Doncs bé, un estiu més, l'Ajuntament ha aprofitat que la ciutat ja està de vacances o preparant-les per aprovar un projecte polèmic. En efecte, el Ple de 26 de juliol, amb els únics vots del grup socialista, donà llum verda a una important modificació del projecte inicial de la Pallaresa, aprovat el 2001.

En aquella data, tots els grups municipals havien acordat vendre els terrenys popularment coneguts com les Vinyes a tres empreses constructores (Proinosa, Escover i Construcciones Riera), per tal que hi fessin un centre d'oci amb 8

Imatges de la cadena humana per salvar les Vinyes del 7 de novembre i reproducció de la portada de la revista *Grama* de febrer de 1975 on ja es parlava de la lluita popular per recuperar aquest espai per al poble.

sales de cinema, un hotel de 108 habitacions, un edifici amb 60 pisos de lloguer a preus protegits per 15 anys i un centre comercial no alimentari amb un aparcament subterrani de 977 places. Aquest projecte va ser inclòs al Pla d'Acció Municipal 2004-2007, que va ratificar el Consell de Ciutat, i fins i tot així apareixia en el Full Informatiu especial de 15 de juny en la notícia "Un complexo de servicios en la Pallaresa".

Doncs bé, 40 dies després, el grup socialista sortia amb una proposta diferent, perquè, segons sembla, les constructores, després d'haver firmat l'acord, s'havien adonat que fer un centre comercial no els era rendible. Tot i amb això, la principal diferència del nou projecte respecte de l'anterior era que augmentaven els pisos, sobretot els de renda lliure. Mentre que en el projecte aprovat inicialment s'edificaven tan sols 60 pisos, de llo-

guer i preu protegit durant els primers 15 anys, en el projecte modificat s'augmenten a 210 els pisos a construir concentrats en dos gratacels de 24 i 14 plantes, 110 de renda lliure i 100 de protecció oficial, 60 dels quals de venda immediata i 40 en règim de lloguer durant els primers 15 anys.

I què demanen les entitats i persones constituïdes com a Associació d'Afectats per la Joia de la Corona? Doncs quatre coses: 1. Cap habitatge privat en sòl públic; 2. Participació real dels ciutadans en les decisions sobre el territori; 3. L'elaboració d'un pla estratègic de ciutat, que tingui en compte les necessitats sanitàries i educatives, culturals dels veïns, i 4. Una moratòria urbanística, mentre no s'hagi aprovat aquest pla.

Per tot això, el 7 de novembre unes dues-centes persones van fer una cadena humana envoltant el solar de les Vinyes, com a símbol que ha de ser públic i la voluntat de defensar-lo de l'especulació. L'associació està preparant noves accions de protesta.

Més informació: els dijous, a les 20 h, Ateneu Julia Romera.

La basura en Santa Coloma: la propuesta pedagógica municipal

La instalación de "microdeixalleries" en muchas calles de nuestra ciudad ha mejorado la percepción que los vecinos tienen de la limpieza en Santa Coloma.

Ahora que nos hemos acostumbrado a separar nuestras basuras, ahora vemos claramente la labor pedagógica que realiza nuestro ayuntamiento. Esta magnífica tarea se desarrolla en tres líneas:

1. Esponjamiento solidario de la basura: Dada la falta de terreno que padece la ciudad (cinco de sus siete hectáreas están urbanizadas; queda por saber si el "censo de tientos" está contabilizado en las dos hectáreas verdes) y el crecimiento de su población y del consumo, la creación de un gran espacio de tratamiento de basuras es inviable. Así, el Ayuntamiento ha situado decenas de contenedores de colores en los barrios para que cada uno "acoja" solidariamente la basura y la almacene temporalmente, con lo que se elimina el problema de la concentración.

2. Educación medioambiental: La preocupación pedagógica del Ayuntamiento se desarrolla en un programa oculto de educación. Con una media de recogida de basura reciclable de 15 días, se pretende que los vecinos y vecinas aprendan de manera informal cuál es el ciclo de la basura. El ciudadano tiene la excelente oportunidad de observar cómo se pudren sus residuos, cómo cooperan con los de su vecino en la producción de olores, qué tonalidades adquieren con el paso de los días y cuál es el ciclo vital de la fauna que sobrevive gracias a la iniciativa municipal.

3. Motor de desarrollo: El Ayuntamiento ha cambiado los cubos de basura anteriores por otros más voluminosos. Claro que para recogerlos precisa un tipo de camión específico que no cabe por todas las calles. No hay problema, se amplían las calles trazando aceras nuevas. Pero hay algunas intersecciones de calles que no dejan girar al camión. No hay problema, se eliminan las esquinas de las casas. Pero, además, hay algunas calles que quedarían bloqueadas por los contenedores en la calzada. No hay problema, se ocupa la acera, que el peatón ya se apañará.

¿En qué hemos mejorado? Desde luego, después de todo el dinero gastado en el nuevo método de limpieza ya no se acumula tanta basura no reciclable en el suelo. Ahora se acumula la reciclable, mientras que los olores, las molestias a peatones y las obras persisten.

¿No sería mejor sumarse a los municipios que ya hacen recogida selectiva de las basuras puerta por puerta? De paso, crearíamos más puestos de trabajo, que falta hacen.

Teu Otrab

Santa Coloma tindrà aviat una xarxa d'intercanvi amb moneda pròpia

T'imagines un sistema econòmic en què tothom tingui feina i totes les feines siguin igualment considerades? T'imagines un sistema econòmic en què l'objectiu sigui satisfer les necessitats de cadascú i no que uns quants s'enriqueixin a costa dels altres? T'imagines un sistema econòmic que permeti a cadascú treballar en el que li agrada, que fomenti l'autoestima personal i les relacions d'amistat amb els altres?

Tot això, en molt petita escala, pot ser veritat a partir del gener de 2005, si funciona el projecte que la Comissió d'Economia Solidària d'ARA! està ultimant, de crear a la ciutat una xarxa d'intercanvi de productes i serveis, utilitzant una moneda pròpia: la grama.

Es tracta d'una versió moderna i millorada del tradicional sistema de troc. Mentre que en el troc dues persones havien de canviar en el mateix moment dues coses que consideraven del mateix valor ("et dono una dotzena d'ous a canvi que m'arreglis la teulada", per exemple), en una xarxa d'intercanvi com la que es vol fer a la ciutat, els intercanvis poden ser de diferent valor, en moments diferents i entre moltes persones, gràcies a l'existència d'una moneda pròpia de la xarxa.

El funcionament de la Xarxa d'Intercanvi colomenca serà el següent: cada soci (persona, entitat o empresa) oferirà productes (en venda o lloguer) o serveis als altres: des de prestar eines, bicicletes o petits electrodomèstics fins a donar classes de qualsevol cosa, fer reparacions, transports, menjars, mudances, cuidar malalts..., passant per vendre menjar, artesanía, productes de segona mà (roba, música, vídeos, mobles, llibres,

jocs...), etc. Abans d'iniciar els intercanvis, cadascú disposarà d'un catàleg amb tots els productes i serveis que ofereixen els socis, a més d'una quantitat igual de grames (uns bitllets fets per la Xarxa) perquè pugui comprar les ofertes dels altres que li interessin. A partir d'aquí, cada soci establirà els intercanvis que vulgui amb els altres: de vegades donarà productes o serveis, d'altres els rebrà dels altres, sempre cobrant-los o pagant-los amb grames, respectivament. Cada membre serà lliure d'acceptar o no els intercanvis sol·licitats pels altres i les condicions de l'intercanvi seran fixades pels qui el faran. Per tenir un criteri de referència que faciliti els intercanvis, es fixarà una equivalència simbòlica a la grama tant en temps de treball com en euros.

La Comissió d'Economia Solidària es planteja, de moment, fer una experiència pilot de gener a juny de 2005, amb una cinquantena de persones, entitats i botigues de la ciutat. La prova haurà de permetre polir el sistema per estendre'l a partir de setembre del 2005.

La idea, però, no és nova. Des dels anys 80, funcionen centenars de xarxes d'intercanvi a França, Gran Bretanya, Estats Units i Canadà. Aquestes experiències demostren les virtuts de les xarxes d'intercanvi: creen ocupació, revitalitzen l'economia local, permeten fer noves amistats, recuperen la solidaritat veïnal, etc.

Les persones interessades a formar part de la primera xarxa colomenca poden adreçar-se a la Comissió d'Economia Solidària, que es reuneix els dijous a les 20 h a l'Ateneu o escriure a ara@santacoloma.com.

El conflicte dia a dia

Abril de 2004: La comunitat musulmana lloga un local a Anselm de Riu per obrir un oratori. Els veïns es neguen a acceptar-lo i l'Ajuntament cedeix i ofereix un local al barri del Pilar.

Dimecres, 13 d'octubre: Reunió a l'Ajuntament. Hi ha veïns contra l'obertura de l'oratori al barri del Pilar. S'acorda, entre tots els presents (Comunitat musulmana, Centre d'Acolliment, Favgram, Ajuntament) que el dia 18 d'octubre es farà servir el local del barri del Pilar diguin el que diguin els veïns.

Dilluns, 18 d'octubre: Tots els partits polítics de l'Ajuntament fan un comunicat on defensen la llibertat de culte i el dret d'exercir-la. La comunitat musulmana farà servir el local que han llogat a Anselm de Riu.

Un grup de veïns i veïnes es manifesten a les 19 hores a la plaça de la Vila. El seu crit unànime és "Fora la mesquita".

La comunitat musulmana demana al Centre d'Acolliment que es centri com més gent solidària millor davant l'oratori perquè els musulmans no se sentin sols i que es faci de manera pacífica. Tres persones del Centre pugen el primer dia per donar suport als musulmans. Mentrestant, un grup més nombros de veïns es manifesten en contra de l'oratori i fan sonar les cassoles i xiulets. Cada cop que surt un musulmà de l'oratori és escridassat i xiulat. Els mossos d'esquadra fan un cordó davant la porta de l'oratori.

Dimarts, 19 d'octubre: Una trentena de persones es concentren de manera pacífica i silenciosa davant l'oratori en suport als musulmans, la majoria de l'Ateneu i La Fabriketa. La protesta veïnal continua. El dispositiu dels mossos d'esquadra és superior al dia anterior.

Dimecres, 20 d'octubre: Es fa una assemblea d'entitats a l'Ateneu; hi participen Centre d'Acolliment, Ateneu, Favgram, Sahbi, ICV, EuiA, ERC, La Fabriketa... Els mossos d'esquadra barren el pas a una vintena de persones que pujaven en solidaritat i prenen un rodet a un noi que estava fent fotos.

Dijous, 21 d'octubre: Entitats i partits (Centre d'Acolliment, Ateneu, ICV, Favgram...) elaboren un manifest de suport a la comunitat musulmana. Els mossos retenen al parc Europa una vintena de persones que es dirigeixen a la concentració de suport. Altres arriben per camins diferents: al davant es troben una seixantena de veïns cridant contra la mesquita.

Divendres, 22 d'octubre: ICV i Intergramment retiren el suport al manifest que havien signat el dia anterior. El Full Informatiu publica un comunicat subscrit pels grups polítics amb representació municipal pels drets de la ciutadania i la seva garantia. Es convoca un acte conjunt a la plaça de la Vila dels musulmans i dels veïns que no volen l'oratori. A l'acabament, una persona vinculada a l'Ateneu és colpejada per un mosso d'esquadra i ha d'anar a Can Ruti, on li diagnostiquen commoció cerebral i tramatisme craneocervical. Continuen les concentracions de suport davant l'oratori i les protestes en contra d'alguns veïns.

Dissabte, 23 d'octubre: A la Fira de la Solidaritat, Sahbi recull noves adhesions al manifest realitzat per les entitats. Assemblea a l'Ateneu, d'on surt un manifest denunciant la repressió contra la gent solidària i demanant als veïns antimesquita que recapacitin. Concentració davant l'oratori amb l'absència total de mossos d'esquadra. Dos veïns del barri són els encarregats de controlar el trànsit. Hi ha diàleg entre membres de les dues concentracions. No hi ha incidents.

Diumenge, 24 d'octubre: Segueixen les dues concentracions, la silenciosa i l'antimesquita, amb xiulets, cassoles i sirenes. No hi ha policia.

Dilluns, 25 d'octubre: En un Consell de Ciutat, es llegeix el manifest signat anteriorment per tots els partits a excepció del Pp i es demana a les entitats que s'hi afegeixin. Els veïns se situen a la mateixa porta de l'oratori cridant i amb xiulets i cassoles. Des del garatge que hi ha al costat un cotxe toca el clàxon contínuament perquè no puguin resar. No hi ha presència policial. La concentració solidària i silenciosa estrena una pancarta que l'acompanyarà fins al final; diu: "Si us plau, silenci per als que estan resant".

(Continua a la pàgina següent)

El Singuerlín es queda sense oratori

La segona quinzena d'octubre hi va haver moltes persones que cada dia vam pujar a Anselm de Riu, 114, per mostrar la nostra solidaritat cap als musulmans que intentaven resar dins de l'oratori. Mentre nosaltres fèiem silenci i picàvem de mans quan algú entrava o sortia de l'oratori, un grup de veïns cridaven, insultaven i feien soroll amb xiulets, pals i bidons, clàxons i, fins i tot, campanes.

Durant la primera setmana, molts d'aquests veïns argumentaven que els semblava malament les condicions en què havien de resar aquests altres veïns. Deien que no el local tenia sortida de fums ni d'emergència, que hi feia massa calor. Aquests arguments van anar desapareixent a mesura que passaven els dies i els musulmans seguien pujant a resar. Van aparèixer paperets escampats pel barri amb eslògans racistes ("Mezquita - radical = terrorismo", "Mezquita en el Ayuntamiento", "Vecinos apollen al barrio; no queremos otro Fondo", etc.) i pancartes amb "Fora Mezquita" i d'altres dient que els veïns reclamaven els seus drets (?) i que exigien respecte per als seus costums (?). A més, hi havia cartells on relacionaven les mesquites amb el terrorisme, o que declaraven que no volien que Singuerlín s'assemblés al Fondo.

És a dir, teniem al Singuerlín un brot de racisme. Durant uns dies vam intentar dialogar amb els veïns, però no va ser possible arribar a cap acord que respectés el dret dels musulmans a tenir-hi el seu oratori. També hi havia reunions entre els musulmans i aquests veïns, que van culminar amb l'acte de divendres dia 22 a la plaça de la Vila. Tot això es va trencar arran que l'Ajuntament declarés que els musulmans tenien tot al dret a fer servir el seu local i que s'hi quedarien per sempre. No hi va haver cap més acord amb els veïns fins al final, quan l'Ajuntament va cedir a les seves pretensions.

La posició del govern municipal ha estat dubitativa i contradictòria des del mateix inici. Aquesta manera de fer ha agreujat un conflicte que necessitava una manera ràpida de resoldre's. Molts canvis de parer ("L'Ajuntament canvia d'opinió sobre el conflicte per cinquena vegada en un mes" titulava *El Periódico*, 03/11/2004) i nul·la actuació fora dels despatxos, que han provocat que els veïns contraris a l'oratori, a banda que mantinguessin unes actituds

irrespectuoses i intolerants cap als seus veïns, se sentissin carregats de raó a l'hora d'exigir de l'Ajuntament que complís amb la paraula donada.

D'altra banda, tots els partits polítics del consistori, llevat del Pp, van fer públics dos comunicats en què proclamaven el dret d'exercir la llibertat de culte i el compromís públic de garantir-la. Però no es va dur a terme una política que fes realitat aquestes paraules. Mai, en aquests quinze dies, no hi ha hagut cap acció que permetés als musulmans d'accedir al seu local i resar-hi amb tranquil·litat.

Contràriament al que es desprèn dels comunicats dels partits, els mossos d'esquadra, en lloc de garantir la llibertat de culte, van dirigir els seus esforços a impedir les demostracions de solidaritat cap als musulmans. A la gent solidà-

(clarament injust) de la comunitat musulmana és la solució a les actituds xenòfobes d'una part de la població de Santa Coloma? És evident que la darre- ra decisió d'aquest Ajuntament ha servit per fer callar un petit grup de veïns, que han vist com se'ls feia cas, però no és útil com a eina de futur. Santa Coloma és una ciutat multicultural i ja és hora que l'Ajuntament ho assumeixi. Si l'administració municipal no creu en la convivència i no actua fermament al seu favor, difícilment podrà transmetre aquests valors a la ciutadania.

Molts d'aquests dubtes es van intentar resoldre demanant la paraula al ple de l'Ajuntament, però se'ns va negar. En canvi, a algunes entitats es va donar l'oportunitat de parlar el passat dia 9, en una reunió ampliada del pla de convivència. En aquesta trobada, es va adme-

ria ens van tallar el pas, ens van retenir il·legalment i, fins i tot, van agredir un company. Al rerefons d'aquestes actuacions, hi ha una estratègia municipal per criminalitzar l'Ateneu Popular Julia Romera. Fins i tot el mateix alcalde, entre altres responsables municipals, han titllat les persones solidàries de radicals, que van a provocar i a enfrontar-se amb la policia.

L'ús del conflicte de l'oratori per tal de criminalitzar l'Ateneu ha trobat ressò en alguns mitjans de comunicació, l'actuació dels quals podem titllar de poc rigorosa, esbiaixada i que ha contribuït a enrarir una situació ja difícil.

Finalment, no deixem de preguntar-nos per què es considera que amb el trasllat de l'oratori s'ha solucionat un problema. Només s'ha traslladat el problema. Què fa suposar que l'aïllament

tre que hi havia hagut errors de gestió, fruit de la inexperiència, però ningú no ens va explicar per què s'havia canviat tantes vegades de parer ni per què s'havia considerat que era millor confinar els musulmans a l'extrem de Can Zam.

En tot aquest ràpid procés, de només dues setmanes, s'ha demostrat que els moviments socials de Santa Coloma tenim una capacitat de mobilització més gran que la de l'administració. També s'ha demostrat que l'Ajuntament té prioritats que van per davant de la defensa dels drets humans. I ha quedat clar que la convivència és una difícil assignatura pendent per a la qual falta una mà ferma que tingui clar quina és la Santa Coloma del futur i que hi aposti plenament.

Carme Giménez Capdevila

- Consumeix alimentació sana, pagada a preus justos
- Participa en tallers, xerrades i altres activitats de conscienciació ecològica, comerç just i consum responsable

I ara, per a festes, recull la teva joguina reciclada pel Somriure Viatger!

Cooperativa de consum El Cabàs (ARA!)

Ateneu Popular Julia Romera
C/ Santa Rosa, 18 (Riu Nord)

Hiedra

➤ ROBA

➤ ARTESANIA

➤ COMPLEMENTS

C/ Major, 12

Santa Coloma de Gramenet 08921 (Barcelona)
Tel 93 385 90 24

Ni racisme ni silenci, solidaritat!

A l'altra pàgina, un musulmà és aplaudit per persones de la concentració solidària a la sortida de l'oratori. En aquesta pàgina, un musulmà ofereix dàtils a la concentració solidària en senyal d'agraïment.

Sóc una de les persones que cada nit hem estat acudint al carrer d'Anselm de Riu, al barri del Singuerlín, per mostrar el nostre suport a les persones musulmanes que anaven a l'oratori a exercir el seu dret de culte. No caldria remarcar que anàvem a defensar un dret, que hem estat pujant per donar suport a unes persones que rebien insults, xiulets i amenaces per part d'un grup de veïns, i que no anàvem a defensar cap religió.

Què representava pujar cada nit a l'oratori?

Anar cada nit ha servit per fer visible l'opinió d'un sector solidari de la població que no ens sentim envaïts ni atacats per les persones que arriben d'altres llocs del món. Fer-nos públics, mostrar-nos al carrer, simbolitzar que hi ha alternatives a la falsa convivència que impulsa el Poder, ha donat opció a aquells que no ens resignàvem a escollir entre anar a insultar els musulmans que acudien a resar a l'oratori o bé quedar-nos a casa observant impassibles el que estava passant. Però que quedi clar que hem estat anant en primer terme perquè la comunitat musulmana, en sentir-se assetjada pels veïns (específicament veïns racistes perquè, de veïns, allà dalt ho érem tots

i totes), i desprotegida per les institucions, ens ho va demanar. Evidentment també va demanar no caure en altercats violents i hem complert i aguantat perquè allà dalt i a baix la violència ha vingut dels mossos d'esquadra i d'alguns veïns, a més de la violència verbal i manipuladora dels mitjans de comunicació i dels responsables polítics, entre ells de l'alcalde Bartomeu Muñoz i la presidenta del Pla de Convivència Esperança Esteve, que han fet comentaris tractant la gent solidària de gent perillosa i violenta i apel·lant a la necessitat d'aïllar-nos i de fer-nos desaparèixer de l'escena. I per si cal repetir-ho ho repeteixo: la gent solidària hem mostrat una actitud impecable, pacífica, dialogant, d'un "talant" que molts voldrien en aquest ajuntament, i a canvi hem estat perseguits, retinguts, agredits i maltractats per policies i veïns.

Com es comporta el Poder?

Però aquests comportaments són els habituals per part dels que ostenten el Poder, que són els que tenen la capacitat de decidir i influir en la població, mitjançant la creació de corrents d'opinió. I en aquest cas el Poder ha posat en marxa els seus mecanismes per debilitar el moviment o el col·lectiu que el pot desenmascarar; ja no

sols en aquest tema, sinó en d'altres que puguin sorgir a la ciutat. Quan el Poder es troba davant un moviment sociopolític que el pot obstaculitzar, en major o menor mesura, normalment intenta integrar el moviment i les seves propostes, o s'hi enfronta i utilitza tots els seus mecanismes per neutralitzar-lo i inactivar-lo, o bé una combinació d'ambdues sortides. En el cas de l'oratori, en un primer moment han intentat provocar una sortida violenta i desgastar el col·lectiu de gent solidària, criminalitzant-nos i fent-nos responsables de l'esclat del conflicte, però sempre amb l'objectiu de desplaçar les mirades de l'opinió pública i així poder desviar-se del tema principal que no és altre que l'Ajuntament s'ha deixat pressionar pels veïns racistes, que els va enganyar dient que l'oratori no s'hi instal·laria allà, i que existeix una part important de població amb un discurs certament racista i xenòfob que no ha estat pedagògicament reeducada per les institucions públiques, mitjançant un Pla de Convivència que, com altres estaments, comissions, o consells varis es munten més per motius d'imatge, rentat de cara i aparença que pels objectius que diuen perseguir.

Ricard Pulido

Dimarts, 26 d'octubre: Algú silicona el pany de la porta de l'oratori. A la nit alguns veïns agredeixen membres de la concentració solidària: primer els prenen dos cartells i després els empenen quan aquests intenten fer un passadís entre la vorera i la porta d'oratori perquè els musulmans puguin accedir-hi sense problemes. No hi ha presència policial visible; després resultarà que hi havia mossos de paisà. Agressió contra un musulmà d'alguns veïns; s'interposa denúncia.

Dimecres, 27 d'octubre: Continuen les dues concentracions, la d'uns cinquanta veïns solidaris amb els musulmans i la d'uns setanta antioratori, que compta aquest dia amb gent jove que fa soroll amb bidons de pintura i pals. Els mossos fan un cordó just davant de l'oratori. Entre les dues concentracions no hi ha cordó policial, però el diàleg és difícil. Al final, quan la concentració solidària marxa amb els musulmans, els veïns els "acompanyen" fins a la cruïlla de Santiago Russiñol, fent soroll amb els bidons i cridant-los "fora!".

Dijous, 28 d'octubre: Els veïns han portat dues pancartes: una en què reclamen els seus drets i l'altra demanant respecte als seus costums. A més, ja fa dies que porten cartells on relacionen les mesquites amb l'atemptat de l'11M. Continuen fent molt de soroll amb uns bidons pintants amb la bandera espanyola i pals. Al final persegueixen la concentració solidària, escridassant-los, sense que els mossos d'esquadra, que fan un cordó davant la porta de l'oratori, facin res per impedir-ho. Després se'n van en manifestació sorollosa pels carrers de Singuerlín. Són les 11 de la nit.

Divendres, 29 d'octubre: Els vint retinguts del 21 d'octubre i la persona colpejada del 22 d'octubre presenten als jutjats dues denúncies contra els mossos d'esquadra. Davant l'oratori, els veïns antioratori continuen fent molt soroll amb els bidons i picant als contenidors. Tornen a lluir les mateixes pancartes que ahir i estan sobre la porta de l'oratori, amb un cordó de policia que els impedeix entrar però que no molestar, cridar o insultar. Quan la concentració solidària intenta acostar-se a l'altura de la porta, la policia interposa un cordó entre uns i altres. Al final, els veïns antimesquita tornen a fer una manifestació nocturna. Gent del barri explica que piquen davant de botigues i establiments que tenen pakistanesos i magribins. No hi ha presència policial.

Dissabte, 30 d'octubre: La concentració antimesquita fa retrocedir uns metres a membres de la concentració solidària i després els amenaça perquè estan tocant la seva pancarta. Un mosso d'esquadra diu als membres de la concentració solidària que el carrer és de tots i no s'ha de tocar la pancarta dels veïns. Comença a ploure molt. La concentració solidària aguanta el xàfec mentre l'altra es desfà uns minuts per tornar amb els paraigües. La pluja fa que, al final de la concentració solidària, els veïns antimesquita no els segueixin.

Diumenge, 31 d'octubre: El col·lectiu musulmà es queixa als mossos que hi ha veïns que des de dins del garatge els colpegen les finestres. Els mossos responen que no poden fer-hi res.

Dilluns, 1 de novembre: Els veïns antimesquita declaren que tenen permís per tallar el carrer cada dia. Estan a sobre mateix de la mesquita i també per dintre, a les finestres interiors. La gent que va a resar gairebé no té espai per passar i els mossos no permeten eixamplar el passadís de seguretat.

Dimarts, 2 de novembre: Els veïns antimesquita deixen de manifestar-se perquè l'alcalde ha signat un compromís amb ells que l'oratori desapareixerà a partir del 17 de novembre, final del Ramadà. Els veïns musulmans no han estat convocats a la reunió, sinó que la decisió els l'han donat com a cosa feta. La concentració de solidaritat també s'anul·la per innecessària.

Dimecres, 3 de novembre: El col·lectiu musulmà signa un conveni amb l'Ajuntament d'acord amb el qual, després del Ramadà, aniran a uns mòduls prefabricats que l'Ajuntament els cedeix per tres anys al costat de la Damm. Per acord de tots els grups, el conflicte de l'oratori no va al Ple de la tarda, amb l'única oposició del regidor d'Eua, Àngel Pla. Tampoc es concedeix la paraula a la desena d'entitats que l'havien sol·licitat.

Dimarts, 9 de novembre: L'Ajuntament convoca una reunió ampliada del Pla de Convivència en què es mostra satisfet per haver "acabat" amb el problema. S'informa que els permisos per a les concentracions antioratori no eren municipals, sinó de govern civil.

L'Esguard

La nova editorial a Santa Coloma de Gramenet

Els llibres de la col·lecció els podeu trobar a:

Llibreria del carrer Major,
C. Major, 13

Ateneu Popular
Júlia Romera,
C. Santa Rosa, 18

 <p>Productes ibèrics i plats preparats</p> <p>Menú diari per a emportar-se</p> <p>Tel. 934 684 513 Prat de la Riba, 49 08921 Sta. Coloma de Gramenet</p>	 <p>Oferta</p> <p>Paletilla ibèrica</p> <p>60 € la peça</p> <p>Regal</p> <p>1 peça de xoriço ibèric</p>
---	---

Ciutat muda

Mentre la foto de l'alcalde segueix sortint cada setmana al Full Informatiu (sovint 2 i 3 vegades), les entitats veuen cada cop més retallades les possibilitats d'informar la ciutat de les seves activitats i opinions. Ara la censura informativa s'ha colat dintre les Ordenances de Neteja, assimilant una pancarta o un cartell a brutícia, cosa que no es fa, per exemple, amb una tanca publicitària de El Corte Inglés o una marquesina amb propaganda de l'Ajuntament per una cara i de Movistar per l'altra. Sigui com sigui, el Ple municipal del 27 de setembre va aprovar les noves ordenances de neteja, enmig de les protestes dels representants d'algunes entitats i gràcies al suport unànim de tots els grups municipals, després que el grup socialista acceptés algunes esmenes d'ICV-EUiA.

Perquè ens fem una idea del que representen realment aquestes ordenances, podem començar reproduint el titular i l'entrada de la notícia que les explicava publicada al diari *20 Minutos*: "Los vecinos de Santa Coloma sólo podrán colgar pancartas cuatro días" (titular) i "La nueva ordenanza de limpieza, pionera, restringe los lugares y el horario en el que se pueden colgar carteles" (entrada).

D'una manera més precisa, podem dir que, a diferència de les anteriors ordenances de 1993, les aprovades recentment prohibeixen enganxar qualsevol cartell a la via pública, incloent-hi les façanes. Només es poden enganxar als pirullis i plafons metàl·lics que hi ha en alguns punts de la ciutat i, a més, no és gens clar que puguin contenir eslògans polítics o reivindicatius, ja que la normativa demana que "els cartells continguin propaganda d'actes o d'activitats d'interès ciutadà" (article 45). Aquesta aparent limitació de continguts, que atemptaria flagrantment contra el dret a la llibertat d'expressió, afecta també les pancartes ("Les pancartes únicament podran contenir la propaganda de tipus cívica", art. 46) i els murals de caràcter artístic ("En cap cas es permetrà que s'incloguin missatges polítics, que fomentin la violència o que puguin ferir la sensibilitat dels ciutadans", el subratllat és nostre; art. 50). Aquesta mateixa intenció censura la trobem quan les Ordenances estipulen que, per fer un mural, els autors hauran de presentar un projecte detallat del que hi pintaran a l'Ajuntament, que podrà autoritzar-lo o prohibir-lo, o que serà l'Ajuntament qui haurà d'autoritzar expressament les pancartes per anunciar "les activitats públi-

A l'esquerra, marquesina amb propaganda de l'alcalde; per què les marquesines no poden servir també per a les entitats de la ciutat? A la dreta, les institucions se salten les Ordenances de Neteja: un dels cartells sobre la setmana de la mobilitat sostenible, signats per l'Ajuntament, la Diputació i la Xarxa de Municipis, enganxat en una paret del carrer Sant Carles. S'automultaran?

ques d'entitats ciutadanes, esportives, partits polítics" (art. 47).

De més, les noves Ordenances prohibeixen penjar pancartes a les principals vies d'accés a la ciutat i a la plaça de la Vila. Aquelles pancartes que hagin pogut ser penjades, després de salvar la cursa d'obstacles municipal, hauran de ser retirades abans de quatre dies d'acabat l'acte.

Així mateix, es dificulta el repartiment d'octavetes i la realització d'actes públics, pels quals l'Ajuntament pot demanar fiança o aval bancari als organitzadors. Tot això, finalment, s'amaneix amb una bateria de sancions, que van fins als 900 euros per haver enganxat cartells o adhesius sense permís i fora de lloc. De fet, l'Ateneu ja ha rebut nou multes de 150 euros per haver enganxat cartells que denunciaven la censura que patien les seves activitats al Full Informatiu Municipal. Les sancions han estat recorregudes.

L'Ajuntament ni fa ni deixa fer

Un exemple més de les traves que l'Ajuntament posa a les entitats el vam tenir a principis de novembre quan l'Ajuntament va prohibir, a la pràctica, un concert musical per promocionar la música catalana que havia de celebrar-se el dissabte, 6 de novembre, a la plaça Baró. Per què diem prohibir a la pràctica? Ho entendreu llegint la resposta que els Serveis Territorials municipals van donar **un dia abans** de l'acte a la sol·licitud dels organitzadors:

"En relació amb la vostra instància, de data 29/10/04, núm. de registre d'entrada 32876, en la qual demaneu permís d'ocupació de la via pública per realitzar un concert de promoció de la música en català amb la instal·lació d'una barra, el pròxim dia 06/11/04, en la Pl. Baró, us comuniquem que per poder autoritzar-vos aquest acte és imprescindible que presenteu projecte del mateix, indicant les característiques precises del concert, les mesures adoptades en matèria de seguretat d'acord amb el que preveu la Llei d'espectacles públics i la contractació d'una assegurança de responsabilitat civil, derivada de l'ús de l'espai cedit, pels danys i perjudicis que es puguin ocasionar a les persones i als béns durant l'activitat autoritzada per una suma assegurada mínima de 150.000 euros per víctima i 1.200.000 euros per sinistre i rebut acreditatiu del seu pagament."

Així tracta l'Ajuntament la gent jove amb inquietuds; en comptes de donar-los facilitats els fa la traveta. L'Ajuntament, ni organitza activitats per a la gent jove, ni deixa que els altres les organitzin, especialment quan l'entitat no és de la seva corda política, com en aquest cas que el col·lectiu organitzador era Escamot Gramenet-Assemblea d'Independentistes, un grup que, a més, es reuneix al "perillós" (Ajuntament *dixit*) Ateneu Popular Julia Romera.

Agenda

Novembre

20, a les 18 h
Assemblea d'ARA! al Centre d'Acolliment (C/ Pirineus, 2)

20, a les 18,30 h
Xerrada sobre el reglament d'estrangeria (Centre d'Acolliment)

21, a les 19 h
Cinefòrum amb la pel·lícula sobre el maquis *Silencio roto*. (Ateneu)

25, a les 19 h
Taller d'educació emocional per a dones, cada dijous (Ateneu)

26, a les 19.30 h
Taller de regals. Evita el consumisme fent-te tu mateix/a els regals per a aquest Nadal. (Ateneu)

26, a les 22.30 h
Cabaret literari i poètic (Ateneu)

27, a les 20 h
Marató de cinema amb la projecció de *Novecento I i II*, i sopar entre les dues parts. (Ateneu)

28, d'11 a 13 h
Visita guiada per la Santa Coloma del Pla Popular Organiza: Democràcia Participativa. Punt de sortida: davant l'Ajuntament.

Desembre
12, a les 19 h
Projecció de la pel·lícula *Frida*, sobre la gran pintora mexicana Frida Kahlo. (Ateneu)

17 al vespre i 18 tot el dia
Fira de presentació d'ARA! amb música, xerrades, exposicions a Can Sisteré i als jardins del costat.

Subscriu-te a Infograma

Nom i cognoms
Adreça
Població C.P.
Telèfon fix Telèfon mòbil A/e

Subscripció anual (10 números): 6 euros

Domiciliació bancària

Entitat Oficina D.C. Núm. Compte
□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□

FORGES

Edita:

ARA!. (Actuar, Reflexionar, Aprender). ara-santacoloma@.com / http: www.ara-santacoloma.com
Ateneu Popular Julia Romera. (C/ Santa Rosa, 18, SCG, ateneu@ara-santacoloma.com). // Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 baixos, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, C/ Irlanda, 39, SCG, sahbi@ara-santacoloma.com) L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. Col·labora-hi!